

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/18/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7923010373
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7923010373.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka, sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Stanislava Sojku, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. mája 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T 82/2023 zo dňa 14. 11. 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. 5T/82/2023 zo dňa 14.11.2023 uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v C. D. v predajni E. F. F. G. H. C. I. XXXX/XX dňa 21.03.2023 v čase o 19:28 h odcudzil 3 ks sprchovacích gélov zn. AXE Men 400 ml tak, že si ich zobral z regálu, vložil si ich pod sveter a takto prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím pre poškodenú obchodnú spoločnosť E. F., J., D. G. F. X, XXX XX B., IČO: XX XXX XXX, spôsobil škodu vo výške 14,37 € a uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že dňa 13.03.2023 mu bola blokom na pokutu č. A 22 00521177 uložená pokuta za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1190 Zb. v znení neskorších predpisov a dňa 23.11.2021 bol rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 0T/146/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2021, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Za to bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 0T/98/2023 zo dňa 15.08.2023, ktorým mu bol uložený podľa § 212 ods. 2 a iné Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému E. F., J., D. G. F. X, XXX XX B., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 14,37 eur (štrnásť eur a tridsaťsedem centov).

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že rozsudok prvostupňového súdu považuje za nesprávny a nezákonný. Uložený trest považuje za neprimerane prísny predovšetkým z hľadiska jeho výmery. Škoda, ktorá bola krádežou spôsobená bola vyčíslená na 14,37 eur. Spôsob spáchania a následok nezakladá uloženie trestu vo výmere 16 mesiacov aj keď sa jedná o súhrnný trest. V súčasnej dobe obžalovaný vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý je dostatočným ponaučením pre jeho ďalší postoj k páchaniu trestnej činnosti. Prihliadnutie na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností neumožňuje zohľadnenie charakteru skutku, za ktorý sa trest ukladá. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. z dôvodu, že uložený nepodmienečný trest považuje za prísny, pričom ochranu spoločnosti je možné zabezpečiť trestnom kratšieho trvania a to pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie mestského súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav, na právny rozbor a právny záver mestského súdu o vine obžalovaného v nadväznosti na učené vyhlásenie o vine.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný A. B. po riadnom a zákonnom poučení urobil vyhlásenie o vine, na základe čoho okresný súd po návrhu prokurátora prijal toto vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 a nasl. Tr. por. a následne vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste a náhrady škody.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k napadnutému výroku o treste, nemal žiadne pochybnosti o závere mestského súdu ani vo vzťahu k tomuto výroku a keďže sa so závermi mestského súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd po vykonaní dokazovania k osobe obžalovaného pri rozhodovaní o druhu a výmery trestu prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jej nápravy a na priznané poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t. j. že sa obžalovaný sa k trestnej činnosti sa priznal a úprimne ho oľutoval a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. t. j., že spáchal viac trestných činov a § 37 písm. m) Tr. zák. t. j., že bol už za trestný čin odsúdený.

Krajský súd sa s týmito právnymi úvahami vo vzťahu k uloženému súhrnného nepodmienečnému trestu odňatia slobody v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák., v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia uvádza nasledovné.

Priznanie a uznanie viny, ak je spojené s úprimným oľutovaním činu je možné podľa zaužívanej súdnej praxe prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd vzhľadom na procesné prejavy obžalovaného, ktorý uznal vinu, spáchaný skutok oľutoval, boli dôvodom na uloženie trestu odňatia slobody na dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby reflektuje na osobu obžalovaného a to s konštatovaním, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

Odvolací súd z vyššie uvedeného dôvodu neakceptoval odvolaciu námietku, týkajúcu sa uloženia mimoriadne zníženého trestu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. zohľadňujúc všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska ukladania druhu trestu a jeho výmery z dôvodu, že odvolací súd mimoriadne okolnosti, ktoré by viedli k uloženiu mimoriadne zníženého trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby nezistil. Naopak stotožnil sa s názorom mestského súdu, že uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia je dostatočným k osobe obžalovaného, ktorý bol doposiaľ

4-krát súdne trestaný (z toho 3-krát pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák.) a tento spĺňa všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Nezistiac žiadne pochybenie mestského súdu, krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.